

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Memorandum: Development Aid for the Pastinian Authority

Halem, J. van

Citation

Halem, J. van. (2000). Memorandum: Development Aid for the Pastinian Authority. *Bestuurskundige Berichten*, 15(4), 17-18. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234379>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234379>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

veel weerstand overwinnen. Aan het begin van een cursus ervaart driekwart van de studenten, dat ze papers "moeten" schrijven. Na verloop van tijd ontstaat er onder de studenten echter een zeker enthousiasme over het onderwerp, hetgeen voor de docent zeer bevredigend is. De studenten praten zichtbaar met glimmende ogen over het onderwerp en je merkt dat ze als het ware "onder de huid van de bestuurders en organisaties willen kruipen".

Er is niet één theorie waar Kutsal helemaal prat op gaat. Je moet volgens hem ook nooit één theorie als uitgangspunt nemen voor al je onderzoek. Je moet immers kritisch

blijven, ook (of misschien wel juist) ten opzichte van theorieën. Het uitgangspunt van onderzoek ligt eigenlijk altijd in de empirie. Je interesse wordt opgewekt door een bepaald fenomeen; je wordt gegrepen door een empirisch probleem. Dan pas komen de theorieën. Een theorie is niet meer dan een instrument om een empirische puzzel op te lossen. Theorieën zijn echter nooit alles-verklarend. Misschien komt Kutsal ooit nog wel eens met zijn eigen theorie, die dan bijvoorbeeld zou kunnen gaan over identiteitspolitiek: identiteit is niet perse een vast gegeven, maar kan in zekere mate gevormd en opgelegd worden. Deze interesse van Kutsal kan gezien worden in het

Van 1990 tot 1995 studeerde Kutsal Yesilkagit (1970) bestuurskunde aan de Universiteit Leiden, samen met onder andere Liesbeth Heyse en

Frans Jorna. Van december '95 tot augustus '96 werkte hij, als onderzoeker-assistent, samen met dr. Jouke de Vries aan een onderzoek in opdracht van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Dit resulteerde in een gezamenlijke publicatie onder de titel *Ideas of self-regulation in Dutch Fishing Policy: The problem of collective action*, uitgebracht door het 'Netherlands Institute of Government' (NIG). Later volgende, eveneens samen met De Vries, het artikel *Core Executives and Party Policies: privatisation in the Netherlands* in het tijdschrift *West European Politics*. September 1996 startte Kutsal met zijn promotieonderzoek. Onder supervisie van prof.dr. James Björkman werkt hij sindsdien aan een onderzoek voor de 'Research School of

Asian, African, and Amerindian Studies' (CNWS) binnen het zogenaamde *research cluster* 'State-Society Relations in the Contemporary Developing World'. Het onderzoek behelst een studie naar beleidsverandering binnen militaire regimes, in casu het onderwijsbeleid onder drie militaire dictaturen in Turkije. Voor een uitvoerige bestudering van alle relevante literatuur en documenten bracht Kutsal 3 maanden door in Turkije, spittend in archieven en bibliotheken. Vier jaar onderzoek, vier jaar lezen en herlezen, schrijven en herschrijven, resulteerde afgelopen maand in een eerste versie van zijn proefschrift. Komend voorjaar zal Kutsal op basis van zijn onderzoek ook daadwerkelijk promoveren. Met zijn *Policy Change under Military Rule* zal Kutsal de felbegeerde doctorstitel in de wacht slepen. Na een vruchtbare periode aan de Universiteit Leiden, zal Kutsal volgend jaar ten slotte Neerlands oudste universiteit verruilen voor de nieuwe bestuurskundeopleiding van Mark Bovens aan de Universiteit van Utrecht.

verlengde van zijn promotieonderzoek over militaire dictaturen.

...maar gedrevenheid is onontbeerlijk

Hoe hij over tien jaar zal zijn en wat hij dan zal doen, weet Kutsal nog niet zo. Wel kan hij zeggen, dat hij waarschijnlijk niet in het bedrijfsleven of in de advieswereld terecht zal komen. Het liefst blijft hij bij een universiteit werken, mogelijk buiten Nederland, en internationaal publiceren is zeker iets wat hij graag zou willen. Dat Kutsal niet snel in de consultancy terecht zal komen, moet gezien worden in het licht van het onderscheid dat hij maakt tussen theorie en advisering. Zonder het een is het andere niet mogelijk, maar beide tegelijkertijd goed doen, gaat volgens hem niet. Verklaren, op grond van theorie, is namelijk een wezenlijk andere "tak van sport" dan prescriptie. Welke van de twee een wetenschapper doet is zijn/haar eigen keuze. Hijzelf ziet het als zijn taak om dat wat je onderzoekt, mee te geven aan de samenleving. Als wetenschapper sta je niet los van de werkelijkheid: als bestuurskundige kan je niet zonder het openbaar bestuur en aan de andere kant kan het openbaar bestuur veel aan jou hebben. Je bent er om inzichtelijk te maken. Het maakt niet uit of je adviezen geeft en zegt "zo moet het" of dat je ambtenaren vertelt "het is zo gegaan", zodat ze zelf kunnen bepalen wat te doen: zolang de wetenschapper zich maar niet terugtrekt in een ivorentoren.

In het volgende nummer geeft Kutsal Yesilkagit een samenvatting van zijn onderzoek.

Memorandum: Development Aid for the Palestinian Authority

Joost van Halem

The Netherlands started to support the Palestinian Authority (PA) as a new partner in the Middle East and a supporter of the peace-process after the Oslo Agreements. A development aid programme was set up with the PA. Recently the Netherlands government decided to direct its development aid to three sectors: water, agriculture and primary education. Sector-crossing theme's which get attention are human rights, democratization and good governance and women and development.

Aid for Harbor in Gaza

As a part of the aid the Netherlands became co-financier of a new harbor in Gaza. Other financiers were the French government, the European Investment Bank and the PA itself. Contracts have been signed with Ballast Nedam and the French Spie Batignolles for 150 million guilders (71.4 million Euro). What should the Netherlands Government's position be towards future – financial – support for the harbor in Gaza? A commitment for the current aid has been done and will be kept. Current building however is only a first step; expansion will be needed for the harbor to be successful.

Dutch factors to take into account

Further financial support for the expansion of the Gaza harbor could be seen as a test case of our supportiveness of the Palestinians. The Netherlands image in the Arab and even Muslim world will be improved when we continue supporting the PA. The last years we gained some trust that will be lost if we stop our support of the harbor. Trust of the Arab and Muslim

world is positive for the Netherlands in all sorts of international organizations. It is also good for our economy; it prevents possible boycotts. Aid for the Gaza harbor will lead to new contracts for Dutch companies like Ballast Nedam. Development aid for the harbor is therefore good for our own economy. We have invested a lot of money in the harbor; we should support it until it is a real success. Otherwise all the investments and all of the aid were useless (sunk cost effect).

Only when peace has been reached investments should be done

The bad human rights situation in the Palestinian territories is already causing problems for support in the Netherlands for development aid. Neutral financial aid for infrastructure could be replaced by pro-human rights aid like the financing

of a free radio station. This would prevent national diminishing support for aid as such. Further support for the harbor is not in line with the sectors that were chosen for in the aid policy programme referred to earlier on.

Palestinian factors to take into account

The Palestinian people are very poor compared to the Israeli. This inequality leads to jealousy, jealousy leads to hatred, hatred leads to violence, violence threatens the peace process. The Gaza economy is hardly developed. Linking it up to the global economy is very important for sustainable development in the future. A good harbor is a prerequisite for becoming a part of the global economy. Thus the harbor will strengthen the Gaza economy. Economic development is good for the people and also prevents a growth of terrorist groups like Hamas, which have social-relieve programs thanks to which they are so successful. In the peace process these terrorist groups put many peace initiatives to an end by their violence. People need no so

cial support and thus will not support these groups when the economy is thriving. The PA is responsible for the economy and would gain more support when the economy would thrive. More popular support leads to more legitimacy for the PA, also as peace partner. A decision for peace taken by the PA will have more support when the PA has more legitimacy.

The human rights situation in areas under Palestinian rule is very bad, according to Dutch government resources and Amnesty International. We could better use our aid to support independent voices like radiostations or newspapers. It will improve the democratic system and can prevent human right violations by making them known to the public.

International factors to take into account

A good harbor makes the Gaza-economy less vulnerable to a closing of the borders by Israel. When the peace process temporarily cools down, tensions rise and the borders are closed, this will not automatically have to result in a worsening of the economic situation of the Palestinians. This prevents hatred towards Israel and as such is good for the peace process.

At the moment the PA is publicly supporting the Al Aqsa Intifada, is using its weapons against Israel, still has an anti-Israel education system and has released dozens of terrorists. Further support for the PA could be the wrong signal in relation to the peace process. Anti-peace process movements could seem to be supported by the Netherlands government. Tensions are rising. When the situation is getting out of hand, which is a very serious option according to both

Israeli, Palestinian and American resources, the risk exists that the Israeli bomb the harbor. Reasons could be revenge against the PA or prevention of misuse of the harbor. Our aid then will be made useless. Only when peace has been reached, investments should be done.

Financial support for only one of the peace partners in the Middle East – Israel is too rich to get aid anymore in our current programs – could disrupt the political balance in the peace process. The Dutch government should refrain from such action.

Financial support, or not?

Human rights are one of the core-themes of our development aid policies and we are known for it internationally. Support for the PA with its bad human rights reputation will weaken our strong position on this field.

Future financial support

Further financial support for the

harbor will improve our image in the Arab world, will lead to new contracts for Dutch companies, strengthen the Gaza economy and thus weaken the breeding ground for terrorist groups. It would strengthen the position of the PA. This could lead to stronger support for the peace process if the PA would choose for peace.

No future financial support

Future support for the harbor is not conform new Dutch development aid policies. Because of the bad human rights situation of the PA the Netherlands should support pro-human right activities, not doing

this will also damage our image in the world as a strong supporter of human rights. A destroyed harbor thanks to violence that seems very close would destroy our investments. At the moment the PA does not seem to be a peace partner, support would be the wrong signal in the region. One-sided aid could also disrupt the balance in the peace process.

Conclusions

Future financial support for the Gaza harbor would be positive for the Palestinian Authority and our position in the Arab world. It would however

be bad for the Dutch government domestically, for our image in the rest of the world and for the peace process as long as the PA has not clearly put an end to violence. Based on these conclusions it would be best for the Dutch government not to give future financial development aid for the expansion of the Gaza Harbor.

Stage in het buitenland: Ierland

Friso de Jong

Limerick in Ierland is, voor Ierse begrippen, een grote lelijke arbeidersstad met een hoge criminaliteit en volgens alle reisgidsen, die ik onder ogen heb gehad, een stad om heel snel doorheen te rijden om vervolgens weer van het prachtige Ierse landschap te genieten. Ja mensen, ze hebben eigenlijk wel een beetje gelijk. Limerick is niet Ierland optima forma.

Het is een stadje met zo'n 70.000 inwoners en daarmee na Dublin en Cork de derde stad van de Ierse Republiek. Het is een industriestad met een nog steeds redelijk hoge werkloosheid. Hoewel het al een stuk beter gaat, sinds DELL computers zich hier heeft gevestigd en ongeveer 12% van de beroepsbevolking voor dit bedrijf aan de lopende band staat. Het *Celtic Tiger* effect is hier goed merkbaar geworden. Limerick vaart dus redelijk wel de laatste jaren. Eigenlijk dien ik te zeggen: de werkende beroepsbevolking van Limerick vaart wel. Terwijl in Nederland de ouderen zich verder emanciperen en genieten van hun oude dag, door hier nog gezellig een cursusje te volgen en daar nog een bridge-toernooitje te spelen, staat de oude dag hier gelijk met armoede. De zegen van het Nederlandse systeem is voor mij weer eens duidelijk geworden. Je moet er toch niet aan denken dat jouw grootouders de vuilnisbakken achter het restaurant afstruinen naar voedsel!

Een ander punt waar ons kikkerlandje goed in is - zonder dat wij dat beseffen, laat staan hardop uitspreken - is ons openbaar vervoer. Wat heb ik in Nederland de NS vervloekt en wat liep ik te balen, dat er zomaar een bus uitviel op een

zonnige stranddag waardoor ik nog een kwartier extra op de bus moest wachten. Ik roep het toch maar even: LEVE DE NS! Nou, waarom ik zo voor de NS en het Nederlandse openbaar vervoer op kom, is omdat de treinen en bussen in Nederland in ieder geval een dienstregeling hebben. Er gaat wel eens wat fout en dat levert dan af en toe wat vertraging op. Het openbaarvervoer, dat hier rijdt, heeft ook een dienstregeling, maar

Ik wist niet dat er zoveel water in de wereld was, kan dat niet een beetje beter worden verdeeld? U vraagt zich nu natuurlijk af: Waarom zit die kerel met zijn socialistische ideeën daar dan nog in dat regenachtige ontwikkelingsland met een door hem verafschuwt Anglo-Amerikaans staatsstelsel? Ik zal heel eerlijk tegen u zijn: ook ik heb mijzelf die vraag in de eerste weken van mijn verblijf wel eens gesteld.

Maar Limerick heeft ook haar goede kanten. Weliswaar zijn er hier geen grachten en laat staan grachtenpanden. Maar er zijn hier wel meer dan 400 pubs. De mensen le-

ven daar en ze zijn oprecht vriendelijk en geïnteresseerd. Mensen hier zijn van het vriendelijkste slag en erg gezellig en sociaal, ze nemen de tijd om met je te spreken.

Ook over de universiteit ben ik erg te spreken. De universiteit hier is jong en dus niet zo'n vastgeroeste moloch als de Leidse, waar al vierhonderdvijftig jaar niets verandert en we er nog trots op zijn ook. Nee, dan de University of Limerick, zij is slechts 26 jaren jong en heeft een prachtig gesitueerde campus (met veel Amerikaans geld gefinancierd) in een heuvelland

ik vraag mij af waarom. Nooit rijdt er een bus op tijd en ook al zou er elke 20 minuten een bus van de stad naar de universiteit moeten rijden, het komt regelmatig voor dat je drie kwartier tot een uur staat te wachten in de koude regen. Met de spoorwegen hier schijnt het al niet veel beter te zijn, maar daar heb ik nog niet over hoeven klagen, gelukkig.

Verder is het gebied rondom Limerick gelegen in het estuarium van de Shannon rivier en dat is precies het natste plekje van Ierland, dus een dag zonder regen is uniek.